

Križ kao simbol ili kao znak, od trenutka svog postojanja ili pojavljivanja u ljudskom življenju, bio je "znak osporavan". Svatko prema njemu zauzima određene stavove, koji su često potpuno međusobno suprotni. Sveto Pismo nam također o tome svjedoči kada veli da je križ Židovima sablazan, poganima ludost, pozvanima pak - i Židovima i Grcima - Božja snaga i Božja mudrost. (1 Kor 2,22)

Ova tvrdnja na potpuno isti način vrijedi i danas, u naše vrijeme: jedni nose križ na lančiću oko vrata, stavljaju ga na zidove svojih domova, klanjaju i prekriže se kod križeva na raskršću, postavljaju ga na vrhove planina..., a drugi bi ga micali, bacali, uklanjali... Što se događa? Koji je tu odgovor? O čemu se radi?

Najvažnije je reći jedno: pogani i Židovi, komunisti, današnji moderni liberalisti i slični ne odbacuju križ zato jer im se ne sviđaju ta dva prekrížena drva i na njima raspeti čovjek, nego ga odbacuju zato što im se ne sviđa poruka koju takav simbol ili znak upućuje svakome tko ga pogleda.

A koja je to poruka?

To je poruka Isusova života i poziv da i ti tako živiš ako želiš bolji život, bolji svijet, bolje društvo. Naime, upravo je Isus Krist pokazao svojim javnim djelovanjem, kratko i jasno: naviještam vam dolazak novog svijeta, Kraljevstva Božjeg! Ono dolazi onda kad počneš živjeti za drugoga, tj. kad prekrižiš sebe i svoje sebične prohtjeve i kad počneš živjeti za drugoga. Eeee, a to je teško, jer su sebičnost, osobna korist, osobna uroda i užitak vrlo jaki u nama ljudima, ali ne vode u zadovoljstvo i novi bolji svijet, već vode u razočaranje i društvene krize. (Nismo li svjedoci tome danas?)

Dakle svaki križ poručuje svakome tko ga pogleda – budi kao Isus! Postani sluga (vidi Fil 2,6-11), prekriži sebe i stavi bližnjega na prvo mjesto. Tada dolazak Kraljevstva Božjeg počinje od tebe. I kad bude sve više i više takvih koji će križati sebe i služiti onima kraj sebe, tad ćeš i ti sam koji služiš početi osjećati onu Isusovu – Kraljevstvo je Božje među vama!

Nadam se da sada razumijemo kako često mi križem proglašavamo mnoge stvari i događaje koji to uopće nisu. Npr.: vozim prebrzo, razbijem auto – teško mi je, pa si velim – 'hah, to je sad moj križ!' Ma nije križ nego moja glupost i nerazumnost. Ili: imam uvažene goste doma, pa poslužim piće u najboljim kristalnim čašama te jednu kod pranja razbijem. Teško to prihvaćam, jako mi je žao, pa si velim – 'to je moj križ!' Ma nije to križ nego moja nepažnja ili nespretnost.

Dakle => prvo i pravo mjerilo križeva u životu, nisu nekakvi ovakvi mali događaji koje si ja protumačim kao križ, jer mi ih je lakše prihvatiti, nego je mjerilo i prosuđivanje prisutnosti križa - teškoća i muka života za drugoga.

Pokušaj danas gledati svoj dan upravo kroz to prosuđivanje Isusove novosti Kraljevstva Božjeg, a to je život za drugoga, služenje drugome, stavljanje potrebe onoga kraj mene na prvo mjesto. Možda ćeš začuditi samoga sebe koliko još uvijek sebično živiš i misliš samo na sebe. Drugim riječima – moguće je začuditi se kako zapravo malo nosim istinski, pravi Isusov križ služenja i ljubavi.

Nositi križ i živjeti s križem znači - prekrižiti sebe, staviti se u drugi plan te kroz služenje drugome činiti da Božje Kraljevstvo raste i da se širi!

Pročitaj: Fil 2,6-11 i Iv 3,13-17